

קרבונו לעבודתך

ביטאון שבועי בהלכה ובאגדה

יו"ל ע"י מוסדות "קרבונו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות בראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

השותפות שלך

בבניית בניין הישיבה לנצח נצחים... לשותפות חייגו: 03-9091313

| גליון 364 |

20.000 עלוני שבת

מופצים ברחבי הארץ הצטרף אלינו והעלוני יגיעו עד אליך! 03-9091313

פרשת ויקרא

אין ישראל נגאלין אלא בתשובה

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

זמני השבת

ת"א	דה"נ	מוצ"ש	ר"ת
18:35	19:35	20:11	
י"ם	18:20	19:33	20:13
חיפה	18:26	19:35	20:13
ב"ש	18:37	19:35	20:13

הלכה למעשה

הלכות בדיקת חמץ

שאל את הרב

בדיקת חמץ

ביתנו החדש

חיבוק דב

מחכימים ברמה

מציאת מטבע ברחוב

פינה חדשה הטור האישי

אני גדלתי בבית שאינו שומר תורה ומצוות בירושלים. כבר תקופה ארוכה שומעת את שיעורי הרב באופן קבוע בכל הרצאה חדשה שיצאת בס"ד התחוקתי מאוד ברוחניות, בכיבוד הורים ובאמונה וממש עכשיו אני עוברת גם לטלפון כשר.

לשליחת טור אישי שלחו מייל
karvenu1@gmail.com

זה בהפצת דיסקים אם זה בשכנוע לבא לשיעורי תורה ואם זה בהזמנת אדם לשבת ישיבתית ועוד ועוד כהנה וכהנה אפשרויות רבות ומגוונות. ובפרט שהשבת הזו נקרא גם פרשת "החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה" שהרי ידוע לכולנו חדש ניסן הוא חדש הגאולה וכדברי חז"ל "בניסן נגאלו ובניסן עתידים להיגאל" ואיך ניגאל שואל הרמב"ם, ועל כך אומר שאין ישראל ניגאלין אלא בתשובה, כמו שנאמר "ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב" זאת אומרת שנגאלתנו תלויה בתשובה.

ואם כך ודאי שעל כל אחד ואחד מאתנו מוטלת משימה לנסות לקרב כמה שיותר לעבודת השי"ת.

ובפרט שבחדש ניסן העולם מתחיל לפרוח והבריאה קמה לתחייה וודאי שכך גם לבבות בני האדם בחודש זה מתעוררים להתבוננות, ולא בכדי בחדש זה חג הפסח שהלבבות ערים לשאול לדרוש ולחקור אחר האמת, וכידוע לכולנו שהמצווה הגדולה והחשובה ביותר בליל הסדר זו מצוות "והגדת לבנך" שהוא סיפור יציאת מצרים, שמטרתו וודאי היא החדרת האמונה בליבו של הילד הרך, וכך גם החדרת האמונה בליבו של כל יהודי היא ממש בגדר והגדת לבנך, כמו שלימדונו רבותינו כל המלמד את בן חברו תורה כאילו ילדו. מכל הדברים האלה נתחזק כולנו בקירוב רחוקים, שהם למעשה הכי קרובים, כמו שנאמר "ישראל עם קרובו" יהי רצון שבזכות התשובה מזכה בקרוב לגאולה אמן.

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמור אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם" וכי'.

ספר ויקרא זהו ספר הקרבנות המלמדנו את כל תורת הקרבנות, מה מקריבים ומה לא, איך מקריבים ומי הם המקריבים אז ודאי שכולנו יודעים שהמקריבים הם בני אהרון והזר הקרב יומת. אין רשות לאף אדם שאיננו מזרע הכהונה להתקרב ולעבוד בבית המקדש אם איננו כהן, אבל כותב האור החיים הקדוש זיע"א אם

אדם רוצה להקריב קרבן הכי גדול שיש אפילו אינך כהן, ואפילו שאין ביהמ"ק בעוונות הרבים יקרב יהודי מאחיו, מבני ישראל, וזהו הקרבן הגדול מכל קרבנות שבעולם. ועל זה נאמר בפסוק "אדם כי יקריב מכם קרבן לה' " שהקריב ממש מכם, יהודי לעבודת השי"ת, אם כן נמצאנו למדים שגם בימינו אע"פ שאין לנו בית מקדש עדיין תורת הקרבנות חיה וקיימת. כל אחד ואחד מאתנו חייב לשאול את עצמו האם אכפת לך? האם אני באמת מנסה לקרב אחים לעבודת השי"ת? או שמא אני מתחמק מהעניין בתירוצים מתירוצים שונים.. אבל האמת שההפסד כולו שלי.

הזוהר הקדוש אומר שאם בני האדם היו יודעים מהי מעלתו של אדם שמקרב יהודי לאביו שבשמים, היו רודפים אחרי כל יהודי ויהודי כדי לקרבו כמו שרודפים אחרי החיים!

אחים יקרים כדאי שנשים לב לא היה עוד דור כשלנו שהיו בו כאלה הזדמנויות כמו שיש בימינו לקרב אחים קדושים לכור מחצבתם, אם זה ברישום לסמינרים, אם

להזמנות ספרי הרב: 03-9091313

פנינו רבנו

רחמנא לי'על! הנגמרא אומרת: "צדקה תרומם גוי' אלו ישראל דכתיב 'ומי כעמך ישראל גוי' אחד בארץ'. 'וחסד לאמים חטאת', כל צדקה וחסד שאמות עובדי כוכבים עושין חטא הוא להן שאינם עושין אלא להתגדל בו" (בבא בתרא י ע"ב). כאשר גוי נותן צדקה הוא עושה זאת לטובתו האישית, כדי לזכות לקבוצ ולחוקרה. אולם כשיהודי נותן צדקה בלב שלם, הוא מותר על העצמיות שבו ומתרום מעל החמר. והדבר רמוז במלה 'תרומה' הבאה מלשון 'התרוממות'.

בני זוג רבים אינם מצליחים לבנות שלום בית אמת כי הם כל הזמן מתלוננים ודורשים: "אבל מה אתי?"... לילדים שלנו אנו דוקא מקפידים לומר: "אתה ילד גדול, תותר לאחייך הקטן".... אבל מה אתך? הרי אתה כבר אבא, הרי אתה כבר בן אדם בוגר, מדוע שאתה עצמך לא תותר לרעייתך? מדוע שאתה לא תותר לבעלך? הנגמרא אומרת: "לא חרבה ירושלים אלא שהעמידו דיניהם על דין תורה" (בבא מציעא ל ע"ב). כששך אחד נעשה שוחר צדקה, עומד על שלו ולא מוכן לותר על קוצו של יוד, זהו שרש החרבן שממוטט בתים בישראל,

שבת קודש
רחוב יהודה הנשיא 47 פ"ת
בשעה: 14:30

יום חמישי
רחוב רבי יוסף קארו 3 אור יהודה
בשעה: 21:15

יום שלישי
רחוב סעדיה חתוכה 70 יהוד
בשעה: 21:00

יום שני
רחוב הקקן 7 פ"ת
בשעה: 20:00

להזמנת כסד הרב לשיעורים חייגו: 03-9091313
שיעור כבוד מור הרה"ג רפאל זר שליט"א השבוע:

להפוך חריץ ליוקרה

סיפור לשבת

יש עבר עם חריץ, מעדתם, לא עמדתם במבחן היושר או מבחן אחר שהעמידו לכם משמים. אתם מרגישים גמורים, יש לכם חריץ, הערך שלכם ירד גם בעיני עצמכם וגם בעיני הסובבים. אתם מוכנים לצאת החוצה ולחזור על אותו מעשה כי בין כה וכה אתם פגומים. אז תדעו לכם שכולכם יהלומים, ומכל חריץ אפשר להעלות את הערך, איך? ע"י לימוד תורה, התנהגות בדרך התורה ושמירת הדת, תעשו עם החריץ שלכם מה שתמצאו, או שתעלו רמה או שתדרו. אבל תדעו שאפשר לעלות ובגדול! הרב סיים את דבריו, אמר יפה שלום ועזב.

הרגשתי איך שהדברים נחרטו בתוכי והחלטתי שלא לחזור לעולם הפשע. יצאתי מן הכלא ושיניתי את שמי כדי שה"חברים" לא ידעו היכן אני, הפנו אותי לרב מסוים ושם התחלתי את דרכי הארוכה אל עולם התשובה. נישאתי לבעלת תשובה והקמתי בית יהודי נאמן, יש לי 8 ילדים וכולם לומדים בבית יעקב בסמינרים ובישיבות. אף אחד משכני לא יודע מה עבר עלי ומה הייתי בעבר הרחוק, סביר להניח שלו ידעו היו מתרחקים ממני אלף שנות אור.

יום אחד כשהלכתי לשיעור קבוע ראיתי את הרב מטיבי שבזכות סיפורו חזרתי בתשובה, בסיום השיעור נגשתי אליו: "כבוד הרב לא מכיר אותי, אבל אני מכיר אותך", "מנין?" שאל הרב, "מהסיפור עם היהלום והחריץ", אמרתי והרכנתי את ראשי, הרב ג. נזכר מיד הוא היה מאושר וברך אותי בכל הברכות שבעולם.

בדרך הביתה חשבתי בדיוק על אחד התלמידים שאני מלמד ושסרר לדרך הרעה וכאשר גערתי בו הוא אמר לי: "בין כה וכה יש לי שם גרוע, אז לא נורא אם אקום מאוחר או לא אהיה בשיעור...". גם אשתי שהיא מורה במקצועה נתקלת לא מעט בבנות שאומרות "אין לי זכרון אז לא שווה להשקיע בכל הלימודים..." או "חושבים שאני בת מקולקלת כי הבית שלי שונה במקצת אז מותר לי ללבוש את החצאית הזו, זה לא ישנה הרבה את שמי... ואז הנעתי למסקנה שאפשר לעשות שימוש בחריץ לא רק אצל אסירים אלא אצל כלונ. סיפרתי לאשתי את המשל, היא התפעמה מאוד וכבר למחרת סיפרה אותו לבנות הנכונות בכיתה, אני פעלתי עם המשל הזה הרבה בקרב התלמידים שלי. אני חושב שאחרי שהדליקו את האור שלי, הצלחתי ברוך ה' להצית אורות רבים, והחלטתי לפרסם את הסיפור כדי שכולם ידעו, שמחריץ אפשר לעלות את הערך. שכישלונות לא ירפו את דרככם, אלא רק ייקרו אתכם, אם תתמודדו איתם ככונה! (מורה לצמא)

באתי מבית חילוני קשה יום, אבי עבד בעבודת כפים לפרנסתו ואימי היתה חולנית. הייתי בן יחיד שחי בתוך בית עלוב, הבנתי שאצטרך להשיג הכל בעמל כפי, אולם מאסתי בחיי העבודה ועברתי לחיים "קלים" יותר, של גניבה. בגיל ההתבגרות התחברתי לחברה שלילית, המשטרה ידעה היטב על קיומנו ורק ניסו לתפוס אותנו על חם, אולם סוף גנב להתפס, וכך כשהיינו באמצע גניבה במחסן מכירות ענק תפסו אותנו השוטרים. וכך מצאתי את עצמי במקום שלא האמנתי מימי שאהיה בו, בבית הסוהר. הורי שבאו לבקרני בכו. בכיתי עימהם אלא שעם הזמן הרעיון התחיל למצוא חן בעיני, בבית הסוהר פגשתי "דגים שמנים", גנבים ידועי שם שלימדוני תכסיסים ורעיונות איך לא להתפס בפעם הבאה לאחר השיחור. שבוע לפני שהשתחררתי מתוך כוונה להמשיך את חיי הפשע להם הורגלתי, הגיע לבית הסוהר הרב ג. הרבה אסירים, ואני בתוכם שכלל לא היה להם קשר לדת החליטו לנצל את ההרצאה כדי להתפטר מהעבודה השגרתית שהייתה בעוכרנו. הרב היה אדם רציני וטוב לב, הוא התחיל את ההרצאה הקצרה שלו בסיפור: "בחול" התגורר יהודי שהיה לו יהלום נדיר במיוחד, נדיר בגודלו ונדיר עוד יותר בנקיונו. היהודי שמר עליו מכל משמר וסיפר פעם אחת לחברו הטוב על היהלום שברשותו, החבר היה סקרן ביותר לראות את היהלום והפציר בו ללא הרף, היהודי נעתר לבסוף ופתח את החבר עקב בהשתהות אחרי בעל היהלום שהוציא כדור ספוג גדול והסיר את הכיסויים, ועד מהרה התגלה למול עיניהם היהלום במלוא הדרו וברקו, הניצוץ היה כ"כ חזק עד שהיהודי מצמץ בעיניו מול האור, והיהלום נשמט מבין ידיו לארץ. שני החברים פרצו בצעקה נוקבת, בעל היהלום הרימו וגילה בו חריץ רציני, אי אפשר לתאר את עומק הצער של בעל היהלום ואת חוסר הנעימות של החבר. כל המומחים אמרו שצריך לחתוך את היהלום לשניים ואז יהיו שני יהלומים אמנם גדולים אבל בהחלט לא נדירים ושניים הרבה פחות מן היהלום הגדול. בצר לו החליט בעל היהלום ללכת לרב. הרב בחן את היהלום היקר, הסתכל על היהודי חייך ואמר: "מה שמך?" "דניאל". השיב בעל היהלום כשהוא אינו מבין את השאלה. הרב אמר "עשה חריץ נוסף כלפי מטה כך שעל היהלום תהא כתובה האות ד', העצה הייתה גאונית ופשטה ואחרי החריטה נשא היהלום את האות ד' ומחירו לא רק שלא ירד אלא נסק כלפי מעלה.

הרב סיים את סיפורו, והמשיך בפנותו אל האסירים, "הסיפור הזה הוא בעצם משל של המגיד מזדבנא, [כמעט כולנו לא ידענו מי זה המגיד מזדבנא], תראו, לרבים מכם

היהלום שהוציא כדור ספוג גדול והסיר את הכיסויים, ועד מהרה התגלה למול עיניהם היהלום במלוא הדרו וברקו, הניצוץ היה כ"כ חזק עד שהיהודי מצמץ בעיניו מול האור, והיהלום נשמט מבין ידיו לארץ. שני החברים פרצו בצעקה נוקבת, בעל היהלום הרימו וגילה בו חריץ רציני, אי אפשר לתאר את עומק הצער של בעל היהלום ואת חוסר הנעימות של החבר. כל המומחים אמרו שצריך לחתוך את היהלום לשניים ואז יהיו שני יהלומים אמנם גדולים אבל בהחלט לא נדירים ושניים הרבה פחות מן היהלום הגדול. בצר לו החליט בעל היהלום ללכת לרב. הרב בחן את היהלום היקר, הסתכל על היהודי חייך ואמר: "מה שמך?" "דניאל". השיב בעל היהלום כשהוא אינו מבין את השאלה. הרב אמר "עשה חריץ נוסף כלפי מטה כך שעל היהלום תהא כתובה האות ד', העצה הייתה גאונית ופשטה ואחרי החריטה נשא היהלום את האות ד' ומחירו לא רק שלא ירד אלא נסק כלפי מעלה.

הרב סיים את סיפורו, והמשיך בפנותו אל האסירים, "הסיפור הזה הוא בעצם משל של המגיד מזדבנא, [כמעט כולנו לא ידענו מי זה המגיד מזדבנא], תראו, לרבים מכם

לכבוד מורנו שליט"א, אני מבקש להבין עד היכן בדיקת חמץ, הרי אמרו שמא ימצא גלוסקמא, [עוגיה] ויאכלנה בפסח, וגם אמרו לחפש הפירורים בכיסים ובתיקים, עד היכן לחפש?

הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א

תשובה: אמת, מה שחכמינו הצריכו לחפש בכל מום שיכול להיות שם חמץ, הוא משום שמם באמצע ימי הפסח ילך שם וימצא איזה מין מאכל חמץ שערב לו וישכח לרגע ויאכל. אך מה שאמרו לנקות כיסוי מהפירורים וכן תיקי המזון, הוא משום חשש נוסף, שמא באמצע החג יהיה לו איזה מיני אגוזים, שקדים וצימוקים וכדומה ויניחם בכיסו או בתיקו, וידבק בהם איזה פירור חמץ, ואיסור חמץ בפסח הוא במשהו. ולכן הצריכו לנקות הכיסים, המגירות, והתיקים וכל חפץ המשתמש בו מדי יום. ואין הכי נמי אם יאסוף התיקים ויניחם עם החמץ מקיים המצווה כהגון.

זקוקים לשיעור? זיווגים? פרנסה?

רוצים לפתוח את המזל?

זה הזמן לערוך תיקון "פדין הנפש"

ע"י מורנו ורבנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

המסוגל לכל הישועות. למסירת שמות חייגו: 03-9091313

חיבוק דוב

ביתנו החדש

הרה"ג אבנר קאווס שליט"א

בשעה טובה, משה וציפי התחתנו. כחודש לאחר החתונה, אמו של משה התקשרה אליו. הלו, מדברת אמא, נשמע קולה של אמו של משה מעבר לקו. נו, איך זה להיות נשוי? שאלה האמא. מצוין, ענה הבן. ואחרי עוד כמה שאלות נשאלה השאלה הבעייתית: תגיד, איך היא? היא נקיה? היא זריזה? מה אמא מצפה שהבן שלה יענה? יש כאן פגיעה בפרטיות עם הזמנה ברורה לדיבורים שהם לשון הרע. יותר מזה, אם הבעל לא שם לב לניקיון או לזריזות, אז עכשיו, הוא מתעורר ושם לב לדברים ומתפתחת תגרה בינו לבין אשתו. ומה יעשה הבן מול חקירת אמו? ברור שאסור לבן לענות על שאלות כאלו של אמא! אין כיבוד הורים כשמדובר בלשון הרע ורכילות. הבן צריך להתחמק מתשובה בצורה מכובדת, כמו להחליף נושא, ואם הוא לא מצליח, אז שיבקש לסיים את השיחה בנימוס, או בטענה שיש משהו דחוף, וכד'. דוגמא נוספת: עברו ארבעה חודשים מאז החתונה... נו, מה צריך להיות אחרי ארבעה חודשים? הריון כמובן! מה, זה לא ברור? אמא של ציפי הרימה טלפון כדי לברר מה המצב. הלו, ציפי? מדברת אמא, מה נשמע? בסדר, ענתה ציפי. נו, יש חדש? שאלה אמא. הכל כרגיל, אין משהו מיוחד. טוב, תשמעי, פסקה אמא ואמרה: אם יש לך צרבת תאכלי לימון ואם יש לך סחרחורת, זה דבר טבעי, תנחמי קצת יותר, ואל תתאמצי... אמא, אני לא בהריון. מה? נחרדה אמא, עוד לא? ואז נשאלה השאלה הפוגעת: מה, יש בעיות? יש לו דפקט...? על שאלות מהסוג הזה אסור לציפי לענות! יש כאן חדירה לפרטיות, שמלווה בלשון הרע ורכילות. הורים לא צריכים לדעת מה קורה בקשר שבינו לבינה. הנזק היותר גדול מהתעניינות זו, שעלול להיגרם לאשה אי נעימות עם בעלה. ולכן, גם במקרה זה יש להתחמק מלענות על ידי החלפת נושא השיחה, או לסיים את השיחה בעדינות. וכאן אני פונה להורים שקוראים את המאמר הזה, ואומר להם: הורים יקרים, אסור לשאול ולחטט בנושאים שהזכרנו, שום טובה לא תצמח מהשאלות הללו. ואם אתם רואים שמשוהו 'תקוע' או שאתם רואים שהם צריכים הדרכה או שנראה לכם שהם מחבלים לעצמם בזוגיות, אז לא אתם תיכנסו לעובי הקורה, אלא תפנו אותם לגורם שלישי, והוא ישאל בעדינות ויתעניין בהם, ואם הם צריכים, גם ייתן להם הדרכה נכונה.

הלכות בדיקת חמץ

הלכה למעשה

הראשל"צ הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

- א.** הנזהר ממשוהו חמץ בפסח מן השמים מסייעים בידו שלא יחטא כל השנה, [האר"י ז"ל, באר היטב סימן תמו סק"א. דבש לפי מערכת ח אות יח. ועוד]. ולכן קודם ליל י"ד בניסן נוהגים לנקות את כל חדרי הבית והחצר בניקוי יסודי, כדי שלא ישאר שום חשש חמץ ברשותם בימי הפסח. וכן יש לבדוק בכיסי הבגדים ובייחוד בכיסי בגדי הילדים ובילקוטי בית-הספר שלהם, פן נשאר שם חמץ. אך אין צריך לבדוקם שוב לאור הנר, בליל ארבעה עשר בניסן.
- ב.** בתחלת ליל ארבעה עשר בניסן בודקים את החמץ לאור הנר. וזמן בדיקת חמץ הוא אחר צאת הכוכבים תיכף ומיד. דהיינו כעשרים דקות לאחר שקיעת החמה. ומיהו בדיעבד אם בדק החמץ אחר השקיעה קודם צאת הכוכבים, יצא ידי חובה. ונכון לחפש ולבדוק את החמץ עוד זמן מה בליל י"ד בלא ברכה.
- ג.** אסור לאכול סעודה של פת יותר משיעור כביצה [בלי קליפתה], קודם בדיקת החמץ, החל מחצי שעה קודם זמן הבדיקה. וזין העוגה כדן הפת [א"א]. אבל לאכול פת עד שיעור כביצה [בלי קליפתה, כחמשים גרם] מותר. ופירות וירקות מותר אפילו יותר מכביצה, וכן תבשיל אורז וכיוצא, או תה וקפה, מותר.
- ד.** גבאי בית כנסת שבדק בביתו, מותר לו לאכול אחר הבדיקה, אף על פי שעדיין לא בדק את החמץ שבבית הכנסת.
- ה.** אסור להתחיל בשום מלאכה חצי שעה קודם זמן הבדיקה, ואם התחיל במלאכה או באכילה בהיתר, אף על פי שאין צריך להפסיק, מכל מקום ודאי שאם רצה להפסיק תבוא עליו ברכה.
- ו.** אף על פי שאין מברכים על ספק מצוה מן התורה, מכל מקום על בדיקת חמץ מברכים אף שיש ספק אם יש חמץ בבית או לא. ולכן קודם שיתחיל לבדוק מברך ברוך אתה ה' אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו על ביעור חמץ.

עם ר' עמי מימון

חידודון

שאלה: איזו מצוה יכול לעשותה בסוכות או בפסח וראוי יותר לעשותה בפסח?

תשובה: סידוד וצביעת הבית. כמו שמובא בסידוד המזבח שהיו עושים אותו לפני פסח ולא לפני סוכות כן כתב בשו"ת תורה לשמה סי' תק"ט.

קמחא דפטחא
עזרו לנו לעזור להם כדי שיהיה להם
איך לערוך את ליל הסדר כהלכתו!
מאות משפחות מחכות לעזרתכם!
לתרומות חייגו: 03-9091313

זה רק אני או שזה קורה לכולם? בדיוק כשאני פותח את הספר, עוד לפני שהספקתי להעביר את הדף של ההסכמות, כבר שקעתי בשינה עמוקה.

והפליא במיוחד במעלת השינה בערב שבת המגיד ממזריטש, זי"ע, ואמר שהוא לא מבין איך לא הכניסו את השינה בערב שבת בעשרת הדיברות! מסופר על פעם אחת בה העיר המגיד ממזריטש, זי"ע, לרבי אהרן הגדול מקרלין שיפסיק לשיר בערב שבת כי שירתו עושה רעש גדול מאוד בעולמות עליונים וזה מפריע לו לישון.

העייפות מביאה אותנו לניתוק מהחברה ומהעולם! אנחנו כבר לא מסוגלים לנהל שיחה נורמלית עם מישהו מכיוון שאנחנו עייפים כל כך, וברגע שמתחילים לדבר איתנו הגוף שלנו נכנס למצב של "נהג אוטומטי". תהליך ההירדמות מתחיל. ראשונים מופיעים הפיהוקים, ולאחר מכן עצימת עיניים גוברת והולכת, וכל זה בלי בושה! מול האדם שמדבר איתנו. אנחנו מתעוררים רק למשמע השאלה:

"אתה הבנת את זה?"

"את מה?", אנחנו שואלים, כעבור עשר דקות של "שיחה".

"את מה שאמרתי לך?" "בטח, בטח..."

ורק חושבים איפה אפשר להשיג כרית במקום הזה.

כתב הרב פינקוס שפעמים אדם יושב ומדבר כל היום ולא מתעייף כלל, אך כשהוא עוסק בתורה או בתפילה לפתע הוא מתעייף, אין לו כוח, ועל זה כתבו חז"ל על הפסוק "ולא-אותי קראת יעקב כי-יגעתי בי ישראל" (ישעיהו מג, כב) אם התורה והתפילה מעייפות את האדם סימן שהוא לא קשור עם הקב"ה בקשר של אהבה!

ועכשיו הכל מובן. לפעמים אנחנו רוצים ללמוד ופשוט לא מסוגלים, אנחנו מרגישים מעין סלידה מהגמרא, חוסר חיבור וחוסר חשק כלל ללימוד. ואז מה אנחנו חושבים לעצמנו? שאין לנו יראת שמיים, אין לנו אהבת הלימוד ולא שמחת התורה. והאמת היא שאנחנו לא גרועים כל כך כמו שאנו עושים מעצמנו. אנחנו פשוט עייפים, זה הכול!

עוד כתוב שראוי מאוד לישון בערב שבת, וכך היה מנהג הצדיקים. וכתב בספר "השולחן הטהור" שמי שישן בערב שבת יש לו נשמה כשרה!

הרי כשם שאנחנו מקפידים להגיד "לכבוד שבת קודש" לפני הביס מן הדג או הבשר, קל וחומר שנגיד זאת לפני השינה בצוהריים כדי שיהיה לנו כוח לשבת! והקפיד על זה בספר "אבקות הכול", שאמר לאברכים שיקפידו לישון בערב שבת, ואפילו הם לא נרדמים בכל זאת שיניחו את הראש על הכר בעיניים עצומות רק כדי לתת מנוחה לראש לכבוד שבת קודש.

הרה"ג אליהו חי אביטן שליט"א

האם זה נכון שמציאת מטבע ברחוב הוא סגולה לעושר?

תשובה: הנה הובא בספרים שיש סגולה לעושר והיא לשמור מטבעות שמוצאים על הקרקע, אך הצדקה היא 'סגולה' גדולה יותר, מה אם כן כדאי לעשות האם לתת אותה לצדקה או לשמירה? הנה מוכח מדברי הגאון חיד"א ז"ל שכתב שמי שמצא מטבע או שטר כסף ישמרנו ולא יבזבזנו, ועל ידי זה יתרבה כספו. [מהגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א כ"י מהאגר שו"ת]

זקוקים לישועה? זיווג? רפואה? פרנסה? עכשיו יש לכם את ההזדמנות! תיקון פדיון הנפש המסוגל לכל הישועות הנערך על ידי מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א

שניתקו אותו מהמכשירים- כלומר שהכל בסדר! לא האמנתי למשמע אוזניי ומיד צלצלתי לרב ושאלתי אותו אם הוא עשה את התיקון בזמן הזה? והרב אמר שכן. רציתי לפרסם את הסיפור ומצווה גדולה להפיץ שכולם ידעו איזה כוח יש לפדיון נפש שממש מבטל דינים ויכול להפוך את הכף ממוות לחיים בין רגע! לא ייאומן! תודה רבה כבוד הרב!!

מצווה לפרסם לזיכוי הרבים!
ביום שישי דוד שלי היה במצב קשה בבית החולים מפרפר בין חיים למוות. כל המשפחה היינו סביבו צעקנו בחרדה וחיכינו לגרוע מכל. התקשרתי בבהילות לרב רפאל זר וספרתי לו את המצב הקריטי. הרב אמר שמיד יערוך פדיון נפש. כעבור 10 דקות בלבד הרופאים יצאו מהחדר ואמרו